משרד המשפטים
15 - 1 - 1986
הספרייה

רשומות

קובץ התקנות

ח' בטבת התשמ"ו | 4885 | 20 בדצמבר 1985

עמוד

תקנות סדרי דין בענין התרת נישואין (מקרים מיוחדים) (תיקון), התשמ"ו–1985 298

תקנות לשכת עורכי הדין (סדרי בחינות בדיני מדינת ישראל ובמקצועות מעשיים) (תיקון מס' 2), התשמ"ו–1985 298

צו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), התשמ"ו–1985 298

צו סדר הדין הפלילי (עבירות קנס – תיירות) (תיקון), התשמ"ו–1985 300

תקנות עידוד החסכון (שינוי מועדי סיום תכניות חסכון שונות), התשמ"ו–1985 301

תקנות עידוד החסכון (שינוי מועדי סיום תכניות חסכון שונות) (מס' 2), התשמ"ו–1985 301

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון מס' 4), התשמ"ו–1985 302

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (תיקון מס' 2), התשמ"ו–1985 302

תקנות סדרי דין בענין התרת נישואין (מקרים מיוחדים) (תיקון), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק שיפוט בעניני התרת נישואין (מקרים מיוחדים), התשכ"ט–1969[1], סעיף 108 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד–1984[2], ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 4

1. בתקנה 4 לתקנות סדרי דין בעניני התרת נישואין (מקרים מיוחדים), התשמ"ה–1984[3], אחרי תקנת משנה (ב) יבוא:

"(ג) התיר נשיא בית המשפט העליון המצאה מחוץ לתחום השיפוט, יצרף המבקש למסמכים שיומצאו למשיב תרגום שלהם לשפת הארץ שבה תיערך ההמצאה, וכן אישור נוטריוני בדבר נכונות התרגום".

כ"ו בכסלו התשמ"ו (9 בדצמבר 1985)
(חמ 1770–3)

משה נסים
שר המשפטים

---

[1] ס"ח התשכ"ט, עמ' 248.
[2] ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.
[3] ק"ת התשמ"ה, עמ' 338.

תקנות לשכת עורכי הדין (סדרי בחינות בדיני מדינת ישראל ובמקצועות מעשיים) (תיקון מס' 2), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 39 ו־110 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א–1961[1], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 15

1. בתקנה 15 לתקנות לשכת עורכי הדין (סדרי בחינות בדיני מדינת ישראל ובמקצועות מעשיים), התשכ"ג–1962[2], במקום "שלוש פעמים בשנה" יבוא "פעמיים בשנה".

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ז באלול התשמ"ו (1 באוקטובר 1986).

כ"ה בכסלו התשמ"ו (8 בדצמבר 1985)
(חמ 307–3)

משה נסים
שר המשפטים

---

[1] ס"ח התשכ"א, עמ' 178.
[2] ק"ת התשמ"ג, עמ' 704; התשמ"ה, עמ' 1832.

צו העונשין (שינוי שיעורי קנסות), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 64 לחוק העונשין, התשל"ז–1977[1] (להלן – החוק העיקרי), אני מצווה לאמור:

עדכון קנסות ופיצויים בחוק העונשין

1. בחוק העיקרי –

(1) בסעיף 40(1), במקום "5,000,000 שקלים" יבוא "12,500 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 40(2), במקום "200,000 שקלים" יבוא "500 שקלים חדשים";

---

[1] ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשמ"ב, עמ' 172; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.

(3) בסעיף 61(א), במקום "1,000,000 שקלים" יבוא "2,500 שקלים חדשים"; במקום "2,000,000 שקלים" יבוא "5,000 שקלים חדשים", במקום "5,000,000 שקלים" יבוא "12,500 שקלים חדשים" ובמקום "15,000,000 שקלים" יבוא "37,500 שקלים חדשים";

(4) בסעיף 61(ג), במקום "100,000 שקלים" יבוא "250 שקלים חדשים";

(5) בסעיף 77, במקום "1,038,800 שקלים" יבוא "2,600 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בחוק סדר הדין הפלילי

2. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982[2], בסעיף 221(ב), במקום "50,000 שקלים" יבוא "125 שקלים חדשים" ובמקום "100,000 שקלים" יבוא "250 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בפקודת העיריות

3. בפקודת העיריות[3]–

(1) בסעיף 254, במקום "200,000 שקלים" יבוא "500 שקלים חדשים", במקום "8,000 שקלים" יבוא "20 שקלים חדשים", במקום "20,000 שקלים" יבוא "50 שקלים חדשים", ובמקום "2,000 שקלים" יבוא "5 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 265(ב), במקום "50,000 שקלים" יבוא "125 שקלים חדשים";

עדכון קנסות בפקודת המועצות המקומיות

4. בפקודת המועצות המקומיות[4] –

(1) בסעיף 23, במקום "200,000 שקלים" יבוא "500 שקלים חדשים", במקום "8,000 שקלים" יבוא "20 שקלים חדשים", במקום "20,000 שקלים" יבוא "50 שקלים חדשים" ובמקום "2,000 שקלים" יבוא "5 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 26א, במקום "50,000 שקלים" יבוא "125 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה)

5. בחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), התשכ"א–1961[5], בסעיף 16, במקום "29,400 שקלים" יבוא "70 שקלים חדשים", ובמקום "58,800 שקלים" יבוא "140 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בפקודת התעבורה

6. בפקודת התעבורה[6] –

(1) בסעיף 30, במקום "70,000 שקלים" יבוא "175 שקלים חדשים" ובמקום "105,000 שקלים" יבוא "260 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 62, במקום "210,000 שקלים" יבוא "525 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בחוק ועדות חקירה

7. בחוק ועדות חקירה, התשכ"ט–1968[7], בסעיף 11(א), במקום "50,000 שקלים" יבוא "125 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בפקודת מניעת זיהום מי־ים בשמן

8. בפקודת מניעת זיהום מי־ים בשמן [נוסח חדש], התש"ם–1980[8] –

(1) בסעיף 5(ד), במקום "5,750,000 שקלים" יבוא "14,375 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 18(א), במקום "21,500,000 שקלים" יבוא "53,750 שקלים חדשים";

(3) בסעיף 20, במקום "14,402,000 שקלים" יבוא "36,000 שקלים חדשים";

(4) בסעיף 25(ב), במקום "3,600,000 שקלים" יבוא "9,000 שקלים חדשים" ובמקום "7,200,000 שקלים" יבוא "18,000 שקלים חדשים".

---

[2] ס"ו התשמ"ב, עמ' 43; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[3] דיני מדינת ישראל,נוסח חדש 8, עמ' 197; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[4] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[5] ס"ח התשכ"א, עמ' 169; התשל"ו, עמ' 88; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[6] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התשל"ו, עמ' 193; התש"ם, עמ' 18; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[7] ס"ח התשכ"ט, עמ' 28; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
[8] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 33, עמ' 630; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.

עדכון קנסות בחוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים

9. בחוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג–1983[9] –

(1) בסעיף 4(א), במקום "25,000 שקלים" יבוא "60 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 4(ב), במקום "50,000 שקלים" יבוא "120 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בפקודת הטלגרף האלחוטי

10. בפקודת הטלגרף האלחוטי [נוסח חדש], התשל"ב–1972[10] –

(1) בסעיף 5ב(ו), במקום "100,000 שקלים" יבוא "11,500 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 7(א) ו־(ב), במקום "200,000 שקלים" יבוא "23,000 שקלים חדשים".

עדכון קנסות בחוק הבזק

11. בחוק הבזק, התשמ"ב–1982[11] –

(1) בסעיף 28(א), במקום "500,000 שקלים" יבוא "35,000 שקלים חדשים";

(2) בסעיף 31(א), במקום "50,000 שקלים" יבוא "3,500 שקלים חדשים";

(3) בסעיף 35, במקום "100,000 שקלים" יבוא "7,000 שקלים חדשים".

תחילה

12. תחילתו של צו זה ביום כ' בטבת התשמ"ו (1 בינואר 1986).

כ"ה בכסלו התשמ"ו (8 בדצמבר 1985)

משה נסים
שר המשפטים

(חמ 1661–3)

9 ס"ח התשמ"ג, עמ' 148; ק"ת התשמ"ה, עמ' 999.
10 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 25, עמ' 506; ס"ח התשמ"ב, עמ' 2.
11 ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

צו סדר הדין הפלילי (עבירות קנס – תיירות) (תיקון), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982[1] (להלן – החוק), ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 2

1. במקום סעיף 2 לצו סדר הדין הפלילי (עבירות קנס – תיירות), התשמ"ד–1984[2] (להלן – הצו העיקרי), יבוא:

"שיעור הקנס

2. (א) שיעור הקנס לעבירה כאמור בסעיף 1 הוא כפי דרגת הקנס שנקבעה לצידה בתוספת לעבירה ראשונה, וכפל הקנס כאמור לעבירה חוזרת או נוספת.

(ב) בצו זה –

"הקנס המרבי" – סכום הקנס בשקלים הקבוע לגבי עבירה ראשונה בסעיף 221(ב) לחוק, בשיעורו המעודכן בצווים מעת לעת;

דרגת הקנס	
"א"	– הקנס המרבי;
"ב"	– שלושת רבעי הקנס המרבי;
"ג"	– מחצית הקנס המרבי;
"ד"	– רבע הקנס המרבי;
"ה"	– שמינית הקנס המרבי.

1 ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.
2 ק"ת התשמ"ד, עמ' 1012 ועמ' 2022.

(ג) בחישוב דרגת הקנס כאמור יעוגלו הסכומים כלפי מטה לשקל החדש השלם הקרוב."

2. בתוספת לצו העיקרי – תיקון התוספת

(1) במקום הכותרת "הקנס בשקלים" יבוא "דרגת הקנס";

(2) בכל מקום בטור דרגת הקנס, במקום "10,000" יבוא "א", במקום "8000" יבוא "ב", במקום "6000" יבוא "ג", במקום "3000" יבוא "ד" ובמקום "2000" יבוא "ה".

3. תחילתו של צו זה 30 ימים מיום פרסומו ברשומות. תחילה

כ"א בכסלו התשמ"ו (4 בדצמבר 1985) משה נסים
(חמ 104–3) שר המשפטים

תקנות עידוד החסכון (שינוי מועדי סיום תכניות חסכון שונות), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(ב) לחוק עידוד החסכון, הנחות ממס הכנסה וערבות למילוות, התשט"ז–1956[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. (א) בסעיף 2 בתוספת לתקנות המפורטות בתקנת משנה (ב) להלן, במקום סעיף קטן א, הצטרפות, יבוא: תיקון התוספת

"א. הצטרפות:

חוסך רשאי להצטרף לתכנית עד יום ט' באייר התשמ"ה (30 באפריל 1985) (להלן – מועד סיום התכנית)."

(ב) ואלה התקנות:

(1) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "רב תכליתי" או "נעורים"), התש"ם–1980[2].

(2) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "ברירת ריבית"), התשמ"ב–1982[3].

(3) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "צמוד דיור"), התשמ"א–1981[4].

(4) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "לחיילים"), התש"ם–1980[5].

י"ט בכסלו התשמ"ו (2 בדצמבר 1985) יצחק מודעי
(חמ 456–3) שר האוצר

[1] ס"ח התשט"ז, עמ' 52; התשמ"ד, עמ' 76.

[2] ק"ת התש"ם, עמ' 2082; התשמ"א, עמ' 307, 410, 465, 479 ו־1151; התשמ"ב, עמ' 206, 570, 1435; התשמ"ג, עמ' 501, 818, 1716; התשמ"ד, עמ' 856, 1616 ו־1679; התשמ"ה, עמ' 413, 1148, 1156 ו־1833.

[3] ק"ת התשמ"ב, עמ' 1274; התשמ"ג, עמ' 1505; התשמ"ד, עמ' 1685.

[4] ק"ת התשמ"א, עמ' 1326.

[5] ק"ת התש"ם, עמ' 2348; התשמ"ב, עמ' 1602; התשמ"ג, עמ' 501; התשמ"ד, עמ' 1616 ו־1679; התשמ"ה, עמ' 413, 1148 ו־1833.

תקנות עידוד החסכון (שינוי מועדי סיום תכניות חסכון שונות) (מס' 2), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(ב) לחוק עידוד החסכון, הנחות ממס הכנסה וערבות למילוות, התשט"ז–1956[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

[1] ס"ח התשט"ז, עמ' 52; התשמ"ד, עמ' 76.

תיקון התוספות

1. (א) בסעיף 2 בתוספת לתקנות המפורטות בתקנת משנה (ב) להלן, בסעיף קטן א', במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) חוסר רשאי להצטרף לתכנית עד יום ט' באייר התשמ"ה (30 באפריל 1985) (להלן – מועד סיום התכנית)".

(ב) ואלה התקנות:

(1) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "לכל צמוד", "גמיש" או "2000"), התשמ"א–1981[2].

(2) תקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "לביטחון" או "תמורה כפולה"), התשמ"א–1981[3].

י"ט בכסלו התשמ"ו (2 בדצמבר 1985)
(חמ 456–3)

יצחק מודעי
שר האוצר

[2] ק"ת התשמ"א, עמ' 1335; התשמ"ב, עמ' 336; התשמ"ג, עמ' 500; התשמ"ד, עמ' 1616, 1679; התשמ"ה, עמ' 413, 1148, 1833.

[3] ק"ת התשמ"א, עמ' 1332; התשמ"ב, עמ' 337; התשמ"ג, עמ' 502; התשמ"ד, עמ' 856 ו־1679.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון מס' 4), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח–1957[1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון), התשכ"ז–1967[2] (להלן – הצו העיקרי), במקום "שלושה עשר" יבוא "חמישה עשר".

תיקון סעיף 3

2. בסעיף 3(א) לצו העיקרי, במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) שבעה חברים מבין עובדי המדינה ובהם עובד משרד הפנים הבקי בנושא כיבוי אש ועובד משרד הבריאות הבקי בעניני תברואה; היושב ראש ימנה מבין החברים עובדי המדינה."

כ"ה בכסלו התשמ"ו (8 בדצמבר 1985)
(חמ 1620–3)

אברהם שריר
שר התיירות

[1] ס"ח התשי"ח, עמ' 2; התשמ"ב, עמ' 92; התשמ"ה, עמ' 29.

[2] ק"ת התשכ"ז, עמ' 1159; התשל"ב, עמ' 571; התשל"ג, עמ' 588; התשמ"ב, עמ' 851; התשמ"ה, עמ' 5, 403 ו־1454.

צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (תיקון מס' 2), התשמ"ו–1985

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח–1958[1], אני מצווה לאמור:

[1] ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ה, עמ' 29.

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים), התשכ"ז–1967[2] (להלן – הצו העיקרי) – תיקון סעיף 1

(1) אחרי הגדרת "פקיד מורשה" יבוא:

""פקיד מאושר לתיירות פנים" – מי שבידו אישור לפקיד לתיירות פנים שקיבל מאת המנהל לאחר שעבר קורס לפקידי תיירות פנים בבית ספר לתיירות ועמד בבחינות;"

(2) בהגדרת "רשיון", אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) מומחה לתיירות פנים."

2. בסעיף 3(א) לצו העיקרי – תיקון סעיף 3

(1) ברישה, במקום "שלושה עשר חברים" יבוא "חמישה עשר חברים";

(2) בפסקה (1), במקום "שבעה" יבוא "שמונה";

(3) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) נציג מסוכנות לנופש ותיירות פנים."

3. בסעיף 6 לצו העיקרי, אחרי "כמומחה להסעת תיירים" יבוא "כמומחה לתיירות פנים, כפקיד מאושר לתיירות פנים", ואחרי "תעודת פקיד מורשה" יבוא "אישור לפקיד לתיירות פנים". תיקון סעיף 6

4. בסעיף 8 לצו העיקרי, אחרי "תעודת פקיד מורשה" יבוא "או אישור לפקיד לתיירות פנים". תיקון סעיף 8

5. בסעיף 11 לצו העיקרי, במקום "בעל תעודת פקיד מורשה" יבוא "פקיד מורשה ופקיד מאושר לתיירות פנים". תיקון סעיף 11

6. האמור בסעיף 14 לצו העיקרי יסומן (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 14

"(ב) סוכנות לנופש ותיירות פנים רשאית להעסיק עובד שאינו פקיד מאושר לתיירות פנים לתקופת נסיון של שנה אחת; המנהל רשאי להאריך את התקופה האמורה מטעמים מיוחדים שיירשמו."

7. אחרי סעיף 16 יבוא: הוספת סימן ד1

כשירות לרשיון מומחה לתיירות פנים

"סימן ד1: מומחה לתיירות פנים

16א. לרשיון מומחה לתיירות פנים זכאי תושב ישראל שנתקיים בו האמור בסעיף 16(א) (1) ו־(2) והוא בעל תעודת פקיד מורשה או רשיון מורה דרך לפי חוק שירותי תיירות, התשל"ו–1976[3], במשך שנה לפחות, ועמד בבחינות."

8. בסעיף 17(ד)(3) לצו העיקרי, אחרי "רשיון מומחה לנסיעות" יבוא "או רשיון מומחה לתיירות פנים." תיקון סעיף 17

9. האמור בסעיף 20 לצו העיקרי יסומן (ג) ולפניו יבוא: תיקון סעיף 20

"(א) המנהל רשאי לתת לבעל רשיון של סוכנות לנופש ותיירות פנים רשיון לסניף בעיר שדה אף אם הסניף איננו בבעלותו, בתנאי שהסניף האמור יפעל בכל עת בפיקוחה של הסוכנות ובשמה ובעל הרשיון יהיה אחראי לפעולות הסניף והתחייבויותיו ונתקיימו בסניף הוראות צו זה.

[2] ק"ת התשכ"ז, עמ' 1636; התשמ"ה, עמ' 552.

[3] ס"ח התשל"ו, עמ' 228.

קובץ התקנות 4885, ח' בטבת התשמ"ו, 20.12.1985

(ב) המנהל רשאי לפטור סניף של סוכנות לנופש ותיירות פנים בעיר שדה, שהוא בפיקוחה של סוכנות בעלת רשיון, מחובת העסקת מומחה כאמור בסעיף 17(ד)(3) ובלבד שהאחראי בסניף לשירותי תיירות פנים הוא פקיד מורשה או פקיד מאושר לתיירות פנים, או שהוא עבר קורס מקוצר לתיירות פנים של בית ספר לתיירות."

תיקון סעיף 23

10. בסעיף 23 לצו העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א)(3), אחרי "בשירות הסעת תיירים" יבוא "או בשירות תיירות פנים, לפי הענין";

(2) בסעיף קטן (א)(4), אחרי "הסעת תיירים" יבוא "או בשירות תיירות פנים" ואחרי "מומחה להסעת תיירים" יבוא "או רשיון מומחה לתיירות פנים או שהוא פקיד מאושר לתיירות פנים";

(3) סעיף קטן (ב) – יימחק, וסעיף קטן (ג) יסומן (ב).

תיקון סעיף 26א

11. בסעיף 26א לצו העיקרי, במקום "לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסעת סיור ברכב והשכרתו), התשמ"א–1981" יבוא "לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסעת סיור, הסעה מיוחדת והשכרת רכב), התשמ"ה–1984[4]".

תיקון סעיף 31

12. בסעיף 31 לצו העיקרי, במקום "ופקידים מורשים" יבוא "פקידים מורשים ופקידים מאושרים לתיירות פנים".

הוראות מעבר

13. (א) על אף האמור בסעיף 1 יינתן אישור כפקיד מאושר לתיירות פנים גם למי שערב תחילתו של צו זה היה בעל נסיון של שנתיים לפחות במתן שירותי תיירות פנים ובלבד שתוך 18 חדשים מתחילתו של צו זה עמד בבחינות בעל פה.

(ב) על אף האמור בסעיף 7 יהיה זכאי לרשיון מומחה לתיירות פנים גם מי שנתקיים בו האמור בסעיף 16(א)(1) ו־(2) לצו העיקרי, שערב תחילתו של צו זה עסק במשך חמש שנים לפחות במתן שירותי תיירות פנים או שעסק במשך שלוש שנים לפחות במתן שירותים כאמור ועבר קורס למומחים לתיירות פנים של בית ספר לתיירות, ובלבד שתוך 18 חדשים מתחילתו של צו זה הגיש בקשה למנהל לרשיון כאמור ועמד בבחינות בעל־פה.

(ג) על אף האמור בסעיף 8 רשאי המנהל, בתקופה שעד תום 18 חדשים מיום תחילתו של צו זה, לתת רשיון זמני לסוכנות לנופש ותיירות פנים אם יש בה אחראי לשירות תיירות פנים, הנמצא בה דרך קבע בשעות העבודה, שנתקיים בו האמור בסעיף 16א לצו העיקרי או שהוא בעל נסיון בשירותי תיירות פנים כאמור בסעיף קטן (ב), אף אם טרם עמד בבחינות; כמו כן רשאי המנהל לתת רשיון זמני כאמור לסניף, אם האחראי בו הוא בעל נסיון של שנתיים במתן שירותי תיירות נופש ותיירות פנים אף אם טרם עמד בבחינות.

תיקון צו מהתשמ"ד

14. בסעיף 7 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (תיקון), התשמ"ד–1984[5], במקום "ביום שיקבע המנהל בהודעה שיפרסם ברשומות" יבוא "ביום י"ט באדר א' התשמ"ו (28 בפברואר 1986).

תחילה

15. תחילתו של סעיף 3 ביום י"ט באדר א' התשמ"ו (28 בפברואר 1986).

כ"ז בכסלו התשמ"ו (10 בדצמבר 1985)

(חמ 332–3)

אברהם שריר
שר התיירות

[4] ק"ת התשמ"ה, עמ' 1164.

[5] ק"ת התשמ"ד, עמ' 1209; התשמ"ה, עמ' 131.

קובץ התקנות 4885, ח' בטבת התשמ"ו, 20.12.1985

המחיר 360 שקלים ISSN 0334–2883 סודר בסדר־צילום, דפוס הממשלה, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

Geoda User

21 May 2014 06:13:19 +03:00